

cikket olvassák. Akkor csak egyetlen kérdés lesz a döntő: Melyik csoporthoz tartozom én? A megmentettekhez vagy az elkárhozottakhoz?

Jézus Krisztus hirtelen és váratlanul jön vissza. „Mert ahogyan a villámlás keletről támad, és ellátszik nyugatig, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is” (Máté 24,27). A megdicsőült Krisztus egyszerre és egy időben lesz látható az egész Földön. Ez melyik napszakban történik majd? A választ Lukács evangéliuma 17,34-ben találjuk: **„Azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyik felvétetik, a másik pedig ott hagyatik.”** Tehát ott éjszaka lesz. De két verssel később ez áll: **„Ketten lesznek a mezőn (nappali helyzet), az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik.”** Nem tudom, hogy az Amerikát felfedező Kolumbusz ismerte-e ezt a bibliai részt, de akár így is gondolkodhatott volna: Ha Jézus visszajövetele egyetlen szempillantás alatt történik, és a Biblia egyszerre ír nappalról és éjszakáról, akkor ez csak egy gömbön lehetséges. Ha tehát nyugat felé vitorlázom, mégis keleten érkezem meg. – Érdekes, hogy Lukács evangélista ezeket a szavakat olyan korban írta le, amikor az embereknek fogalmuk sem volt arról, hogy a Föld gömb alakú.

A két fenti bibliai vers más fontos dologra is rámutat. Az Úr Jézus visszajövetele az emberiséget kétfelé osztja majd. Különválnak az elfogadottak és az elvetettek, azaz Jézus követői, és akik nem voltak azok. Ezzel az emberiség alapvető problémájához jutottunk. Akkor csak egy kérdés számít: a megmentettek vagy az elveszettek közé tartozom-e?

Döntöttél-e már?

Isten minden embert egyedi személyiségnek teremtett, és mindnyájan szabad akaratúval rendelkezünk. Ez különböztet meg bennünket az állatoktól. A szabad akarat két dolgot tesz lehetővé: megengedi, hogy eltávolodjunk Istentől, vagy hogy közeledjünk hozzá. Isten mindent megtett azért, hogy Jézus Krisztus váltságáhalálával megnyissa számunkra az utat a mennybe. A Biblia figyelmeztetésként mégis leírja, hogy nem mindenki lépett az üdvösség útjára. De mit tehetne Isten ez ügyben? Ha elvonná a szabad akaratunkat, akkor éppen a személyiségünk lényegét rabolná el, gépek lennénk, bábfigurák, robotok, akik csupán a számukra előírt programot végzik el. Személyiségünknek fontos része az akarat már itt a Földön és a túlvilágon is. Ezért az örök tartózkodási helyünk mostani választásunktól függ.

Felkészültél-e már erre az eljövendő napra? Az Úr Jézus a tíz szűzről szóló példázatában azt szemléltette, mennyire fontos, hogy az ember felkészüljön, készen legyen. Mind a tíz lány „hívő” volt, szilárdan hitték: a menyegzőt megtartják! De mégsem mind a tíz cselekedett ennek megfelelően, öten ugyanis nem vittek a mécsesükben elég olajat, hogy a vőlegény esetleges késéséig elég lett volna. Ezért csak a másik öt ért célba. Akik nem voltak készek, azoknak a Vőlegény ezt mondta: **„Nem ismerlek titeket!”** (Máté 25,12). Ezzel örök boldogságukat elveszítették. H. Kemner evangélista mondta: Álomba ringatózva is lehet a pokolba jutni. Azok a „hívők”, akik csak rábólintanak a bibliai igazságokra, de nem viszik át ezeket személyes életükbe, az örök életüket kockáztatják.

Mindhárom – vagy egyik sem

A legtöbb ember minden évben szívesen ünnepli a jászolban fekvő gyermek Jézust, de ott el is akad. Azonban a jászol, a kereszt és a korona elválaszthatatlanok egymástól. Jézus földi életének elengedhetetlen része **a jászol**, az emberré válás; **a kereszt** elszenvedése, majd a feltámadás győzelme; és visszajövetelkor dicsőséges uralma: **a korona**. Ez volt Isten „szabadítási terve” kezdettől fogva, hogy megmentsen az őskatasztrófa végleges következményétől. A végső katasztrófa ugyanis, amit a Jézus Krisztus nélkül élő emberek megtapasztalnak, az a pokol lesz. Sajnos, sokkal több emberéletet fog követelni, mint a történelem összes eddigi katasztrófája – és ennek a „halálnak” nem lesz vége, örökké tart! Mégis, minden karácsonykor újra megkérdezi tőlünk Isten: elfogadjuk-e „a jászol, a kereszt és a korona” ajándékát? Őszinte imádságunkban mondjunk erre most igent, miközben hálaadással elfogadjuk Istennek a Jézus Krisztusban számunkra felkínált bűnbocsánatát! Ez az imádság így is hangozhat:

„Úr Jézus Krisztus, ma olvastam, hogy csak Teáltalad kerülhetek a mennybe. Szeretnék egyszer Nálad lenni a mennyországban. Kérek ezért, hogy ments meg a pokoltól, ahová a bűnösségem miatt tulajdonképpen kerülnék. Mivel olyan nagyon szeretsz engem, értem is meghaltál a kereszten, és kifizetted ott bűneim büntetését. Látod minden vétkemet gyermekségemtől fogva. Te ismersz minden bűnt; azt, aminek jelenleg a tudatában vagyok, de mindazt is, amit már rég elfelejtettem. Ismered szívem minden rezdülését. Előtted nyitott könyv az életem. Úgy, ahogy vagyok, nem mehetek Hozzád a mennybe. Kérek, bocsásd meg a bűneimet. Jöjj most a szívembe, és teremtsd azt újjá! Segíts nekem, hogy mindennel szakítsak, ami nem helyes a Te szemedben, és ajándékozz meg új élettel és gondolkozással, amelyek a Te akaratod és tetszésedre vannak. Kérek nyisd meg előttem Igédet, a Bibliát! Segíts, hogy megértsem, amit mondani akarsz nekem, és adj nekem engedelmes szívet, hogy azt tegyem, ami neked tetszik. Mostantól fogva Te legyél az én URAM, életem Királya. Követni akarok. Kérek, mutasd meg nekem az utat, amelyen járnok kell életem minden területén. Köszönöm, hogy meghallgattál, hogy most már Isten gyermeke lehetek, aki egykor nálad lesz a mennyben. Ámen.”

Dr.-Ing. Werner Gitt,
professzor és igazgató

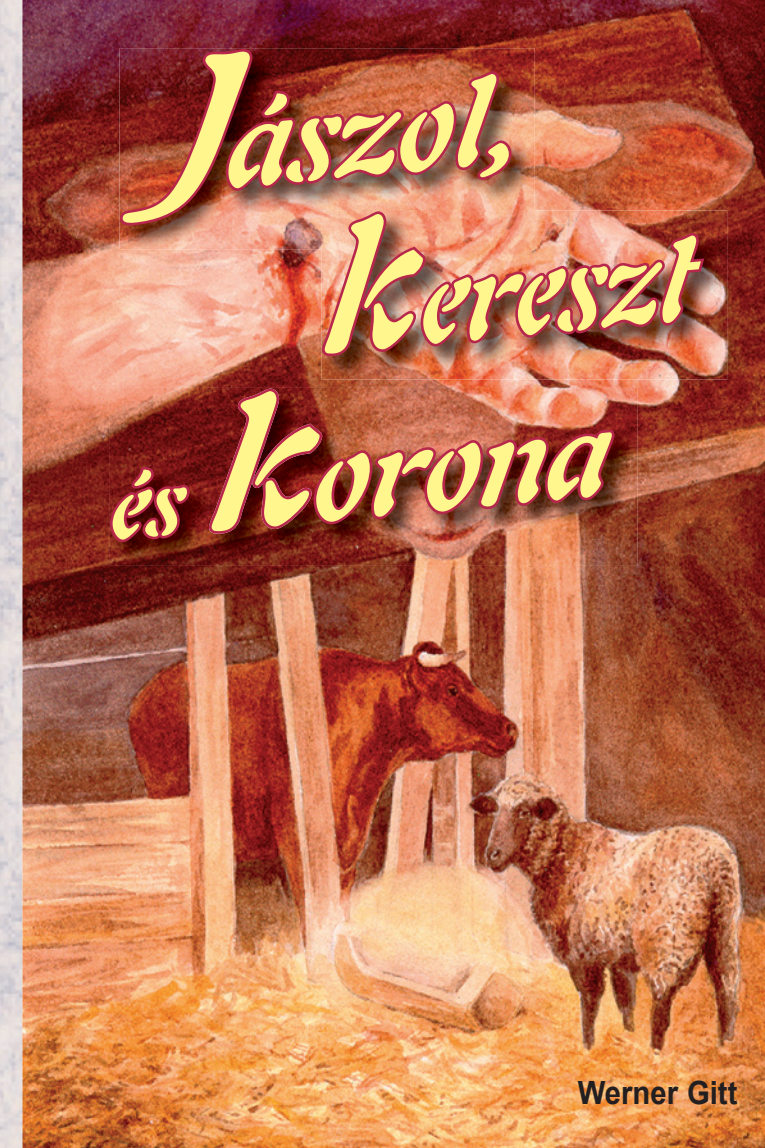
Eredeti cím: Krippe, Kreuz und Krone
A szerző honlapja: www.wernergitt.de
Címodalt tervezte: Elise Christian

Publisher: DIE BRUDERHAND e.V.
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0 Fax:-19
Homepage: bruderhand.de; E-Mail: bruderhand@bruderhand.de

Nr. 1003: Ungarisch/Hungarian, 3rd edition 2012

Jászol, Kereszt és Korona

Werner Gitt

Jászol, kereszt és korona

Menedék a katasztrófák idején

Újabb és újabb katasztrófák pusztítanak világszerte. A 2004-es karácsonyi szökőárban 160.000 ember vesztette az életét. 1912-ben, a TITANIC elsüllyedésekor 1522 ember pusztult el. A második világháború 50 millió halottat követelt. Miért van ez így? Az első, az őskatasztrófa ezen a Földön az Éden-kertben történt: ez pedig az ember bűnbeesése volt (lásd 1Mózes 3. fejezetét). Ez okozta aztán az összes további katasztrófát. A bűn ugyanis elválasztja az embert Istentől, Isten nélkül pedig a végső, legnagyobb katasztrófa örvényébe sodródunk. Ha a mennybe akár csak egyetlen bűn bejutna, akkor ott is eluralkodna a szenvedés, a halál, márpedig Isten ezt nem akarja.

Isten szerető szíve szinte beleszakad: az emberek, akiket Ő teremtett és szeretett, elfordultak tőle! Ezzel valójában menetjegyet váltottak maguknak az örök halálba. Mily borzalmas! „Halál ellen nincs orvosság” – mondja egy közmondás. Még az Éden-kertben sem nőtt ellene gyógyfű! Talán Istennek sem lenne erre ellenszere? De van!

Isten szabadítása: elküldte a Fiát

Istennek már az Éden-kertben készen volt a „megmentési terve”, még ha rejtjelesen is. A bűnbeesés után rögtön így szólt – mintegy előre jelezve –: „**Ellenségeskedést támasztok közötted és az asszony között, a te utódod és az ő utódja között: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod**” (1Mózes 3,15). A bibliai Ószövetségben Isten még sok más prófétai üzenet által szól az eljövendő Megmentőről, mint pl.:

- „**Csillag jön fel Jákóbból, királyi pálca (= jogar, a hatalom jele) támad Izráelből**” (4Mózes 24,17).
- „**Te pedig, efráti Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen**” (Mikeás 5,1).

Az utolsó ilyen híradást egy angyal közvetítette, amikor Józseffel közölte a mennyei Gyermekek születését: „**A feleséged, Mária, fiút fog szülni. Nevezd el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből**” (Máté 1,20-21).

A történelem színpadán az évezredek során sokféle ember szerzett magának hírnevet: császárok, királyok, guruk, varázslók, költők, filozófusok; jók és rosszak. De a világ soha nem látott még Istent – míg el nem jött az első karácsony. A jászolban fekvő Gyermekek nem olyan Isten, amilyeneket a görögök az Olimpuszra képzeltek. Ő az egyetlen, aki elmondhatta: „**En vagyok a Teremtő, aki által minden létrejött**” (János 1,1+3). „**En vagyok az igazság**” (János 14,6). „**En vagyok a jó pásztor**” (János 10,11). „**En vagyok az ajtó**” [értsd: a mennybe] (János 10,9).

Milyen úton-módon jött Jézus ebbe a világba? Nem nagy pompával, éljenzések és harsonák zengése közepette

érkezett, nem is a mennyei seregek kíséretében. Nem, Isten Izráelben egy hajadon leányt, Máriát választotta ki, aki kegyelmet talált előtte, hogy világra hozza az Ő Fiát. Ez a zsidókat is meglepte, hiszen az ő fülükben ott visszhangzott a Messiásról szóló prófécia, például: „**Királyod érkezik hozzád**” (Zakariás 9,9). Vagy: „**Összetöri mindezeket a királyságokat**” (Dániel 2,44). Ők nem egy jászolban fekvő gyermekre vártak, hanem egy erőskezű királyra, aki nagy hatalommal lép fel, és kiűzi a rómaiakat Izráelből; aki Jeruzsálemben fel-állítja királyi trónusát, majd a főpapokat és írástudókat kinevezi minisztereivé.

Jézus azonban nem így jött, ezért sok zsidó visszautasította Őt. Átsiklottak a fölött, hogy előbb gyermekként kellett jönnie: „**Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk**” (Ézsaiás 9,5). Ettől az Egyetlenről függ, hogy mi az örökkévalóságot a mennyben vagy a pokolban töltjük. Három szó határozza meg a Messiást:

- a **jászol** (Jézusnak a világba jöttét szimbolizálja)
- a **kereszt** (megváltásunkat jelképezi, amelyet az Úr Jézus a kereszten szerzett meg számunkra)
- a **korona** (Jézus Krisztus koronája: dicsősége, amikor királyként visszajön)

Jászol nélkül nem lehetett volna kereszt. Kereszt nélkül nem lenne korona. Jászol és kereszt nélkül nem lenne számunkra menny. Ezért lett először karácsony!

Miért botránkoztat a kereszt?

A keresztyén hit kritikussai mindig megkérdezik: »Miért volt szükség erre a brutális keresztalárra? – A ti hitetekben minden egy bitófa körül forog. – Nem tudott volna Isten valamilyen jobb utat találni ahhoz, hogy helyreálljon vele a kapcsolatunk? – Miért kellett a megbékélés útját halállal, fájdalommal, könnyáradattal és gyásszal kikövezni? – Nem történhetett volna mindez valahogy kíméletesebben, esztétikusabban és stílusosabban? – Isten nem hunyhatott volna egyszerűen szemet emberi fogyatékoságaink fölött?«

De ezek a „miért” kérdések zsákutcába vezetnek, mert a bűnt ártalmatlannak tüntetik föl. Én úgy látom, ez korunk nagy betegsége. Csak a Golgotán felállított keresztről olvashatjuk le mindazt, amit nem találunk meg a gondolkodók és a filozófusok egyetlen könyvében sem.

- A kereszt ugyanis megmutatja, mekkora szakadékot okozott a bűn Isten és ember között. Olyan mérhetetlen a mélysége, hogy a pokol lett a következménye (Máté 25,46).
- Csak a kereszt ad valós fogalmat arról, hogy Isten milyen messzire ment el az irántunk való szeretetében. Oly messzire, hogy Jézust, a legkedvesebbjét, Fiát szakította le szerető szívéből.
- Jézus keresztje Isten értünk történt legmélyebbre való leereszkedése. A világmindenség és minden élet Teremtője ellenállás, harc nélkül engedte, hogy mint egy bűnözőt kivégezzék. Mekkora árat fizetett Ő a bűnért! Jézus éppen ez által hívhatja magához a bűnösöket: „**Aki hozzám jön, azt semmiképpen nem küldöm el**” (János 6,37). Viszont az is igaz, hogy aki nem jön hozzá, az elvesz, elkárhozik – mégpedig örökre!
- A kereszt azt is jelenti, hogy minden emberi megváltási kísérlet értelmetlen és hiábavaló. Jézus ezért minden egyéb lehetőséget kizáróan hirdethette: „**Senki sem mehet az Atyához, csakis általam!**” (János 14,6) Jézus keresztje mellett minden egyéb vallás megoldási kínálata csak az elveszett emberiség sivatagi délibábja.

A karácsonyi jászol és a kereszt együttes üzenete páratlan, megmentő, szabadító üzenet: „**Mert az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett**” (Máté 18,11).

Jézus Krisztus visszajön

Jézus Krisztus újra eljön ebbe a világba – de akkor már nem mint gyermek, hanem mint király, mint bíró és mint a világ Ura. Máté evangéliumában (24,30) olvassuk, hogyan jelentette be Jézus ezt az eseményt: „**És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor jajgat a Föld minden népe, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin, nagy hatalommal és dicsőséggel.**”

Mily nagy ok az öröme! Megjelenik a világ Teremtője! Eljön a világ Megváltója! Mégis miért olvassuk a Jelenések 1,7-ben: „**Akkor jajgat a Föld minden népe**”? Miért kiáltanak kicsinyek és nagyok a hegyekhez és sziklákhöz: „**Essetek ránk, és rejtsetek el minket a Bárány haragja elől!**” (Jel 6,16)? Mert életük folyamán sokan hallották ugyan, hogy döntenie kellene Jézus Krisztus mellett – de „nem”-et mondtak! Most elvesznek, és már semmin sem változtathatnak. Végérvényesen túl késő! Ezért fognak kiáltozni és jajveszékeln!

A legtöbb ember azt az utat választja, ahol Jézus nincs jelen. Ezen a területen a választék óriási. Elrettentő példa Shirley MacLaine amerikai színésznő, aki egy farmon él Terry nevű kutyájával. Ő mondta: „A kutyám az egyiptomi kutya alkutú Anubis bálvány-isten reinkarnációja. Nekem Terryvel volt már legalább egy közös életünk Egyiptomban. Most újra összehozott bennünket az élet.”

Jézus Krisztus mindenki számára láthatóan jön vissza. „Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja őt a Föld minden nemzetsége” – írja János apostol a Jelenések 1,7-ben. Amikor 1969. július 20-án Neil A. Armstrong az emberek közül elsőként lépett a Holdra, 500 millió ember kísérete figyelemmel a televízióban sugárzott képeket. 1997. szeptember 6-án, Diana hercegnő temetését 2,5 milliárd ember nézte a TV-közvetítésével – a világ lakosságának negyven százaléka! Ezért vonult be a történelembe úgy, mint a világ első „globális temetése”.

Az Úr Jézus visszajöveteléhez viszont nem kell majd filmfelvétel. Ennek az eseménynek minden ember a szereplője lesz. Jézust mindenki látni fogja: nemcsak a világ akkori lakossága, hanem az emberi történelem során addig élt összes nemzedék. Ott lesz mindenki, azok is, akik ezt a